Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 19. Четвергъ 24 Сѣчня (5 Лютого) 1891. Рôкъ I.

Переглядъ полiтичный.

Львôвъ, дня 24 сѣчня (5 лютого).

Wiener Zeitung оголошуе слѣдуючій Найвысшій письма Є. В. Цѣсаря: Любый Графе Таффе! Узнаючи ваше внесенье, переношу мого министра финансôвъ, Юліяна лицаря Дунаевського на власну его просьбу, яку для слабого свого здоровля, внѣсъ ôнъ дня 22 с. м., въ станъ супочинку, при чôмъ въ узнаню его многолѣтнои именно на поли финансôвъ працѣ и пожертвованя, надѣляю его великимъ крестомъ св. Стефана зъ увôльненьемъ ôдъ таксы, а заразомъ покликую его на дожизненного члена Палаты вельможъ въ Думѣ державнôй. Рôвночасно именую шефа секціи мого министра финансôвъ, дра Емилія Штернбаха на мого министра финансôвъ. Вѣдень 2. лютого 1891. — Францъ Іосифъ в. р. — Таффе в. р.

Сказати передъ кôлькома ще днями, що въ Италіи Криспи паде, булобы то само, що выставити ся на посмѣховиско и написати собѣ свѣдоцтво невѣжества въ справахъ політики. А однакъ сказанье то якъ скоро и нечаянно мало ся сповнити! Той самъ Криспи, котрый для Италіи бувъ колись тымъ, чимъ Бисмаркъ для Нѣмець и котрый крокъ въ крокъ йшовъ слѣдами Бисмарка, нынѣ такъ само якъ тамтой мусѣвъ помимо волѣ уступити зъ свого мѣсця. Причиною для котрои габинетъ италійскій уступивъ, бувъ проектъ Криспіого о подѣлѣ королевства на округи, черезъ що мусѣвъ бы уступити давный историчный подѣлъ на повѣты. Криспи мотивовавъ свое внесенье конечностею бôльшои ощадности, що сильно обурило то многихъ, тымъ бôльше, що проектъ сей касуючій много урядôвъ, позбавлявъ сотки людей хлѣба и удержаня, яке моглобы мати при службѣ державнôй. Въ тôй то хвили пôднѣсъ министръ финансôвъ проектъ пôднесеня оплаты ôдъ горѣлки. Додати треба що Криспи въ звѣстнôй своей туриньскôй бесѣдѣ заявивъ, що о збôльшеню податкôвъ и мовы бути не може.

Тому то проектъ министра финансôвъ зворушивъ всѣхъ и Криспіому закинено попросту брехню и двôйность въ поступованю. Криспи звеливъ закидъ зъ себе и перенѣсъ го на своихъ попередникôвъ, котрѣ пôсля слôвъ его ôдъ 1866 до 1875 управляли не лишень по дурному, но навѣть яко запроданцѣ трудили ся для хôсна другихъ державъ. Сказанье таке мусѣло прикро ôдбити ся на правицѣ, котра тогды володѣла. А понеже до неи належали тогды и умѣркованѣ либералы, нынѣшнѣ сторонники Криспіого, то и они повстали противъ того, кто важивъ ся явно закинути имъ такѣ рѣчи. Въ парляментѣ повстала буря. Министръ Finali, котрый належавъ до габинету Minghetti'го, правлячого передъ 77 рокомъ, выйшовъ зъ салѣ. Почули ся крики „прочь зъ нимъ“. Криспи хотѣвъ оправдати ся, но никто его не слухавъ. Деп. Villa внѣсъ, щобы приступити до подробнои дебаты надъ проектомъ, було-бы то дуже на руку Криспіому, но значна бôльшôсть голосôвъ не допустила до того. Тогды Криспи заявивъ, що складае урядъ въ руки короля, и просить парляментъ о перерву въ обрадахъ ажь до повстаня нового габинету. Чи Италія змѣнить свою внутрѣшну політику, се трудно припустити. Кто однакъ обôйме теперь проводъ габинету, се ще не рѣшено, кто знае, чи проволока тота не мае на цѣли усмиреня умôвъ, щобы тѣ опôсля спокôйнѣйше приняли вѣсть, що — Криспи обôймае знова проводъ габинету.

Австрія выповѣла зъ днемъ 3 лютого 1891 трактатъ гандлевый зъ Швайцаріею.

Сербскій теперѣшный габинетъ, о котрого димисіи писали мы передъ кôлькома днями, змѣнивъ свое постановленье. На мѣсце уступившого министра Джаѣ, министромъ справъ внутрѣшныхъ именовано Милоша Арльеевича. На днихъ зачнуть ся розправы надъ буджетомъ.

Ходять слухи, що канцлерь нѣмецкій Каприви хоче зложити президіюмъ министерства и остане лишень канцлеромъ. *Börsen Courier* подае вѣсть, що президіюмъ министерства обôйме *Miquel*, котрый при тôй способности дôстане титулъ вицеканцлера. Также становище министра Ґосслера, въ наслѣдокъ послѣднои его бесѣды въ соймѣ прускôмъ о фондѣ обрôчнôмъ захитало ся дуже.

Правительство болгарске приказало полiцiйне доходженье надъ всѣми Россiянами, мешкаючими въ Болгарiи. Здае ся, що будуть выгнанѣ всѣ, котрѣ не мають достаточнои легитимацiи и занятiя. Цѣкавою однакъ рѣчею, що тогды буде зъ шпегунами, агентами и доносчиками россiйскими перебуваючими въ Болгарiи.

Революцiю португальску обговоримо обширнѣйше въ завтрѣшнôмъ числѣ. Послѣднѣ вѣсти доносять, що конституцiю на часъ знесено, и заведено станъ облоги. Власти мають право заказу писемъ, котрыхъ тенденцiя есть противна безпеченьству державы. И такъ заборонено вже дальшого выдавництва дневникôвъ Patria и Debates. Скликано раду стану. Станъ облоги буде тревати черезъ мѣсяць. Рада военна судить вôйсковыхъ и цивильныхъ. Въ бунтѣ взяло участь лишень 600 ворохобникôвъ. Зъ трехъ полкôвъ, котрѣ взяли участь въ бунтѣ, оденъ буде перенесеный де инде, а два другѣ будуть розпущенѣ.

Красенька.

Новеля **Валеріи Солецкои**, перевѣвъ **Є. Л.**
(Конець).

— Бѣднажь ты моя доле, бѣдна!

Лице горить ѣй; на цѣлôмъ тѣлѣ чуе бôль ôдъ кужели и кулакôвъ и серцю жаль ся робить на гадку, що оно всегда такъ буде.

Такъ всегда буде, такъ бути мусить хиба смерть та яма для неи.

Якась горячôсть бухае ѣй ôдъ грудей до головы, якъ бы все волосье горѣло! хотѣлабы зняти хустку, чепець и облити голову зимною водою, коли наразъ Красенька заревѣла на подвôрю.

Мотря зôрвала ся — выбѣгла.

Въ хлѣвци Андрухъ ôдвязуе мотузокъ ôдъ жолуба, пяными руками ôдпинае корову.

— А тобѣ що Богъ давъ? — Та що ты робишь? — пытае Мотря.

Андрухъ тôлько воркнувъ и забравъ ся до своеи роботы, анѣ ся дивить на бѣдну Мотрю.

Та чогось ся еѣ вчѣпивъ?—пытае Мотря вже зъ бôльше стисненимъ серцемъ.

Бачить, що Андрухъ ôдвязавъ вже коровицю и поступаючись тягне бѣдну Красеньку, щобы еѣ вытягнути зô стайнѣ.

А тебе що насѣло? Не лишишь ты еѣ крикнула Мотря и рве мотузокъ зъ его рукъ.

Андрухъ тримае сильно, не пускае та лихимъ окомъ глядить на жѣнку.

Наразъ злякалася страшенно. Ажь духъ ѣй въ грудехъ заперло.

— То ты бы хотѣвъ . . . . и не докôнчила; слова не могла бôльше промовити.

— А якъ ся менѣ схоче, то спродамъ!— воркотить Андрухъ. Спродамъ и що менѣ зробишь? Спродамъ! дурна бабо! Що тобѣ зъ неи? Я вже и спродавъ! Мотре, бôгме спродавъ! Будуть грошѣ!

Мотря скаменѣла. — Руки ѣй опали збѣлѣла мовь полотно, уста трясуть ся, слова сказати не може, анѣ кроку поступити, якъ бы ся земля передъ нею розступила.

Андрухъ вже Красеньку вывѣвъ на обôйстье. Мотря выбѣгла за нимъ и дивить ся и не бачить, чи сонъ то, чи що? Тажь на правду бути се не може, щобы забирали Красеньку, щобы Красеньки у нихъ не було! Тажь они всѣ безъ неи погинуть, якъ псы, якъ мухи попадають. Матенько Божа!

А тымчасомъ Андрухъ Красеньку вже вывѣвъ ажь до брамы; але въ брамѣ корова ся задержала, дальше нѣ ногою не ступить. Не привикла она до руки Андруха — тôлько газдыню знае. Такъ собѣ думае Мотря и тымъ бôльшій жаль тисне еѣ серце.

Піякъ задержавъ ся хвилю, якъ-бы и єму було жаль худобины, але якъ глянувъ на жѣнку, то напосѣвъ ся ще гôрше.

Хопивъ вила, що лежали бѣля воротъ на гноищи и бъе ними Красеньку по бѣлимъ хребтѣ, по повныхъ бокахъ. Мотря кинула ся до него зъ крикомъ.

— Та лиши еѣ! Лиши! Чи навѣдженый влѣзъ въ тебе?

— Иди бабо, бо якъ тя заѣду! — кричить Андрухъ.

— Лиши, лиши еѣ — кричить Мотря и сама собою заслоние Красеньку. — Бôй ся Бога Андруху! що тобѣ? Чи ты ся сказивъ, чи що? Иди ляжь, переспи ся, то тя ôдôйде — просить зъ плачемъ бѣдна невѣста.

Злапала за мотузокъ, щобы Красеньку завести до стайнѣ, тягне она собѣ а Андрухъ собѣ. Въ кôнци все хлопъ хлопомъ — Андрухъ трунувъ Мотрю такъ сильно, що упала зъ глухимъ крикомъ на землю.

Та анѣ въ головѣ ѣй тое, що такъ ся згнущае надъ нею. Що ѣй! она свѣта не бачить, бачить лишень Красеньку; Андрухъ все бье еѣ, ажь лопоче по костяхъ бѣдной худобины. Дармо рве ся Красенька, хопивъ за роги, тримае сильно и бье и тягне на дорогу.

Наразъ якимсь дивомъ Мотря почула, що зъ нею щось страшного ся дѣе; кровь ѣй бухла до лиця и злôсть страшна закипѣла въ нѣй на того піяньгу, на того....

Товариство св. Апостола Павла.

Товариство святого Апостола Павла, его цѣль (мы обговорювали вже тоту справу) и такъ обширнѣ средства, якими товариство се до неи дôйти хоче, заняло насъ тымъ больше, що членами того товариства можуть бути и свѣтскѣ люде; не есть се одже товариство чисто духовне, але такожь и просвѣтне, проявъ то въ подъяхъ духового ôдродженя нашого дуже щасливый. Зъ полїтичныхъ рускихъ часописей наша одна, що знайшла слово привѣта для тыхъ, котрѣ его основовали. Длятого то днесь спѣшимо, щобы подати нашимъ читателямъ коротке справозданье зъ первыхъ загальныхъ зборôвъ товариства того.

Зборы сѣ ôдбули ся вчера въ салѣ засѣдань консисторскихъ, при вспôвудѣлѣ 30 до 35 священникôвъ переважно зъ провинцiи. Зборы Товариства звеличивъ присутностію своею Є. Е. Митрополитъ. Зборы ôдкрывъ свящ. Левъ Джулыньскій довшою (читаною) промовою, де пôдносить конечность трудженя ся надъ народомъ нашимъ, а именно надъ его духовнымъ розвоемъ черезъ миссiйнѣ науки. По прелекцiи о. Джулыньского, (може трошка за довгôй и не вычерпуючôй рѣчи), досталочно потôмъ промовлявъ еще о. Рожанковскій зъ Буковины и высказувавъ конечну потребу упражнень духовныхъ (реколькцiй) для священьства самого. По выбраню найстаршого вѣкомъ о. Левицкого зъ Тартакова предсѣдателемъ, забравъ голосъ Є. Е. Преосв. Митроп., и въ красноречивôй промови, повнôй силы и намащеня правдиво апостольского, пôднѣсъ великôсть поставленои основателями цѣли; конечну потребу такого товариства, а умоляючи перше всего Бога о благословеньє для завязуючого ся товариства, заявивъ що приступає до него першій яко членъ. Замѣтити тутъ однакъ мусимо рѣчь достойна уваги. Передбесѣдники Є. Е. Митрополита представляли станъ духовный нашого священьства такъ драстично и пересадно (именно о. Рожанковскій), що Є. Е. Митрополитъ въ бесѣдѣ своѣй заявивъ, що може за яскраво дивили ся они на тоту справу. По скôнченю своеи бесѣды Є. Е. Митрополитъ опустивъ салю. Зъ порядку дневного приступлено до ôдчитаня статуту, при чôмъ надъ поодинокими уступами вывязувала ся въ мѣру потребы довша або коротша дебата. Въ статутѣ тôмъ, затвердженôмъ трема Ординарiятами и ц. к. Намѣстництвомъ показали ся конечными деякѣ змѣны. Застановленье ся надъ рѣчею тою полишено выдѣлови, до котрого выбрано о. кр. Туркевича яко предсѣдателя, а о. Джулыньского яко заступника. Опôсля, понеже бôльшость выдѣловыхъ мешкає по за Львовомъ, зарядъ товариства цѣлого повѣрено о. Джулыньскому котрого рѣчею буде зносити ся зъ предсѣдателемъ.

Внесеня членôвъ що до установленя двохъ комисiй, одної миссiйної другои реколькцiйнои, хотяй обговорюванѣ були, то полишено ихъ *in statu quo ante* и зборы не ухвалили въ тôй справѣ нѣчого.

Постановлено однакъ вже въ тôмъ постѣ ôдбути упражненя духовнѣ и то въ однôмъ зъ монастырѣвъ василiяньскихъ.

Що першѣ зборы не выпали такъ, якъ выпасти повиннѣ, и що число участникôвъ було незначне, се приписати треба тому, що вѣсть о маючихъ ся ôдбути зборахъ дôйшло всѣхъ дуже пôзно. Все таки маємо надѣю, що товариство хоть невеличке еще, возьме ся щиро до дѣла, и постарає ся перевести тоту цѣль, котру собѣ поставило.

Картярство.

Межи пристрастiями понижуючими чоловѣка, есть одна, погана та погубна, чепляюча ся навѣть порядныхъ людей, — а пристрастею тою есть — картярство.

Сила оно забирає дорогого часу, сила приносить шкоды на маєтку, здоровлю, чести, сила нещастя наносить такъ на поодинокôй личности, якъ на цѣлôй родины, того образовати трудно. Не оденъ вже до бѣды привѣвъ цѣлу родину свою, не оденъ збувъ ся доброи славы, оставъ проневѣрникомъ, пôзнавъ ся зъ криминаломъ, та ба, своєю рукою укоротивъ собѣ житье — а все черезъ невгамовану гру въ карты. На бѣду, тая погана пристрасть хапає ся вже не тôлько старшихъ, самовитыхъ, статочныхъ людей, але и бѣдакôвъ жиючихъ деннымъ зарôбкомъ, але що гôрше, и молидикôвъ та учеикôвъ, доводячи тыхъ послѣднихъ до марнотравленя дорогого часу, до втраты здоровля, до захитаня чесноты характера.

Противъ тои язвы суспôльнои у насъ, мало кто выступає зъ ганьбою, нѣкто єй не противодѣйствує, не шукає лѣку на сю немôчь. Иначе у людей.

Въ Англiи такожь щось подôбного завело ся, особенно послѣдными часами, карты, заклады о грубѣ сумы, та горячкова гра стала прибирати великѣй розмѣръ на ґелдахъ. Противъ тôй бѣдѣ однакъ, выступило тамъ много розумныхъ та честныхъ людей, бажаючи ôдъ своеи суспôльности ôдвернути тую погань и не дати єй дальше такъ розпаношувати ся.

Передъ двома тыжднями цѣлый Льондинъ бувъ зворушенъ поважною манифестацiєю противъ тымъ поганымъ пристрастямъ, и 15 сѣчня ôдбувъ ся великій *meeting* въ *Exter Hall* пôдъ проводомъ льорда *Kinnaird*-а зложеный зъ самыхъ мужчинъ, на котрôмъ промовляли найвысшѣ достойники въ англiйскôй суспôльности.

Метинґъ сей бувъ скликаный не якимись сивоглавыми дѣдусями або лысыми батьками, але, що тымъ достойнѣйше уваги — самыми молодиками належачими до „*Стоваришеня христiяньскои молодежи*" (*Young Man's Christian Associacion*). Цѣкава то дуже рѣчь се стоваришенье, его цѣли, задачи, змаганя, тымъ больше що до него належать юнаки зъ найвысшои аристократiи родовои и грошевитои, котрѣ що йно выйшли зъ университетôвъ, а ведуть себе такъ, що дѣйстно на назву „христiяньскои молодежи" заслугують. Вѣдай домове выхованье, школа, литература, въ тôй Англiи, пе якъ будь сповняли и сповняють свою задачу, коли умѣли доховати ся такои молодежи красной, при котрôй наша молодѣжь, если вже и не старожилы нашѣ повиннѣ паленѣти зô встыду. Що то за гартъ волѣ въ тыхъ юнакахъ, що за характеръ та знанье себе самыхъ вести и надъ собою самыми панувати.

На тôмъ метинґу выступлено противъ картярству и всѣмъ другимъ азардамъ такъ рѣзко, що домагано ся парляментного закону заказуючого гры. Генералъ *Atorney sir R. Webster*, яко чоловѣкъ практычный зробивъ увагу, що о такôмъ заказѣ ще не пора говорити, бо хотяй нагалъ до шульерства въ краю змôгъ ся, и всѣ сей проявъ мають за *народне лихо*, однакъ доси опинiя ще не такъ рѣшучо и загально противъ тому лиху освѣдчила ся. Правда, що на тôмъ метинґу до положного постановленя не прiйшло, але се перше зôбранье, загально уважають за початокъ аґитацiи противъ картярства и азарду. Всѣ льондиньскѣ часописи выступили зъ похвалами сего першого кроку „христiяньскои молодежи" и дораджують, щобы не спускати ся на мѣры законодавчѣ, але оглянути ся за иншими средствами на сю бѣду.

Они такъ вѣрять силѣ самои публичнои опинiи, що якъ кажуть, она сама выстане на поборенье зла. Тая опинiя такъ свобôдна въ Англiи, дѣйстно має величезну силу, и вже теперь, особенно въ высшихъ верствахъ суспôльности, видно слѣды еи дѣйствiя, де такъ картярство якъ шульерка, мѣсця не могуть загрѣти. Лѣтъ тому сто, бувало, навѣть панѣ зъ аристократiи грали въ карты завзято и програвали великѣ сумы, нынѣ вже въ жаднôмъ порядномъ товариствѣ не побачишь не то невѣсты шульера, але бодай для забавы сѣдаючои до картъ. „Налоговый грачь, пише *Standard*, грубо выграваючій або програваючій, не тѣшить ся вже поважаньемъ, хиба межи такими якъ самъ.

Тую змѣну на лѣпше, не права и заказы звели, але просвѣта и ублагородненье опинiи черезъ воспитанье, цивилизацiйне пôднесенье народа, а особенно тыхъ верствъ до котрыхъ та картярска бѣда найлекше лепнула.

Ой! кобы такъ у насъ щось подôбного засвѣтало; кобы такъ межи нашою молодежею такѣ честнѣ борцѣ найшли ся, кобы и наша опинiя здобула стôлько силы, щобы якъ слѣдъ осудила та ôдкинула гнѣздяче ся у насъ шульерство и замилованье до картъ! Хиба довго ще треба ждати на таке свято у насъ; тѣ бо, що вже зъ свого становища повинни противудѣйствовати злому, безъ тарока, вѣста або преферанса дыхати не могуть. А ту стôлько роботы на около... Сумно!...

Акція передвыборча.

Вѣче коломыйске ôдбуло ся дня 2 с. м. при удѣлѣ 300 до 400 селянъ. Полишивши все инше раджено лишень надъ будучими выборами, и уложено осôбный комитетъ, котрый має перевести выборы зъ округôвъ: коломыйского, косôвского и снятыньского. Такожь ухвалено завѣдомити оба комитеты рускѣ и польскій, що згаданѣ округи не хотять

Пôрвала ся зô землѣ якъ вовчица, руки єй ѣй трясуть, затискають ся кулаки. Коло гноища лежало старе колесо ôдъ воза, она злапала за колесо тое и пяна ôдъ гнѣву, болю, страху, прискочила до чоловѣка, замахнула ся сильно, разъ одинъ тôлько! Разъ одинъ тôлько! Господи Боже! Кровъ брызла на нюю струєю — Андрухъ зваливъ ся на землю на взнакъ.

— Матѣнько свята — крикнула Мотря.

Гвалть зробивъ ея доокола. Люде повыбѣгали зъ хатъ. Красенька утѣкає перепуджена, перескакуючи черезъ борозды и ровы.

Мотря стоить, хопила ся за голову руками, очи станули єй стôлпомъ. дивить ся въ кровъ тоту, що червонѣє на снѣгу.... То кровъ Андруха. Мотря чує якъ черезъ сонъ єго голосъ:

— Ой Мотре, щожь ты менѣ зробила. Бѣднажь ты! А чи я лихій бувъ для тебе, же ты мене такъ. . . Ой Мотре!

Дивить ся на ню, очи єго сивѣ споглянули разъ и другій жалôсно.... руки до неи вытягнувъ, якъ-бы єѣ хотѣвъ обняти, притиснути до серця.

Кинула-бы ся, припала-бы до него, але ноги якъ-бы вросли єй въ землю, якъ-бы скаменѣла. — Разъ еще отворили ся єго очи, потôмъ зайшли бѣльмомъ и вже ихъ Мотря бôльше въ житю не побачила.

Оступили єѣ люде.

То ты єго Мотре забила?! То ты єго забила!

Бере єѣ жандармъ, тягне за рамена, за руки.

Дѣти вылетѣли зъ хаты, Феська и малый Андрухъ зъ крикомъ чѣпають ся єи рукъ, спôдницѣ.

Ничого єѣ то. Приволѣкъ ся до неи дѣдуньо, вытягає до неи руки кровiю похляпанѣ.

Чує, що єѣ провадять, тягнуть силомôць, выводять за ворота. Теперь доперва крикъ роздираючій выдеръ ся зъ єи грудей. Въ подертôй сорочцѣ, зъ розпущенымъ волосьемъ, вырывае ся зъ рукъ жандарма, летить въ пôдвôрье; хотѣлабы припасти до Андруха на землю и скôнчити зъ нимъ разомъ. Найбы ихъ земля свята пожерла.

— Андрусю мôй! Андрусю!

На силу ôдорвали єѣ ôдъ него.

Плачъ дѣтей, рыкъ и крикъ худобы, кудкуданье курокъ, плачь бабъ наповняє повѣтрье, а понадъ всѣмъ чути прошибаючій крикъ невѣсти: „Андрусю мôй, Андрусю"!

Повели єѣ передъ корчму, потôмъ до вôйта. Але никто єѣ ничого не допытає. Крикъ єи роздираючій серце, наповняє цѣле село, завычайно такъ тихе и супокôйне. Всадили єѣ на вôзъ, повезли до криминалу. . . .

зносинъ зъ жаднымъ зъ комнтетôвъ, а самѣ переведуть акцію выборчу.

Въ Залѣщикахъ завязавъ ся комитетъ предвыборчій для выбору посла зъ меншои посѣлости зъ округôвъ Залѣщики-Борщôвъ-Городенка.

Зъ округа того стававъ до теперь заступникъ маршалка краєвого п. Хамьецъ. Рѣшено порозумѣти ся зъ комитетомъ выборчимъ Городенки и Борщева, такожь зъ дотеперѣшнымъ посломъ п. Хамцемъ. Комитетъ обширнѣйшій збере ся 8 с. м. въ Залѣщикахъ, на котрôмъ делегаты всѣхъ трехъ округôвъ порозумѣють ся що до постановленя кандидата и згôдного поступованя въ переведеню агитаціи выборчои.

На завôзванье головного руского комитету выборчого у Львовѣ, завязавъ ся въ Станиславовѣ окружный выборчій комитетъ для переведеня выборôвъ до рады державнои зъ повѣтôвъ Станиславôвъ, Богородчаны, Надвôрна и Товмачь.

Бр. Вальтерскирхенъ, знаменитый парляментарыстъ-либералъ зô Стиріи, заявивъ, що не буде убѣгати ся о мандатъ до Думы державнои. Въ окрузѣ однакъ либницкимъ, почала ся сильна аґитація за єго кандидатурою. Правдоподôбно буде ôнъ одноголосно выбраный.

Консервативный комитетъ выборчій для Австріи долѣшнои выдавъ ôдозву до выборцѣвъ. Въ ôдозвѣ тôй зазначує, що обовязкомъ загалу єсть недопустити до того, щобы либерализмъ знову скрѣпивъ своє згубне становище, и що лишь тогды можна надѣяти ся, що наступить змѣна на лѣпше, наколи сповнить ся бажанье Є. В. Цѣсаря, щобы всѣ народы становили одно, и щобы всюда заволодѣвъ миръ, той миръ, котрый зôставъ власне знищеный черезъ жаждныхъ панованя либералистовъ.

Католики шлезійскѝ збирають ся на вѣче дня 7 с. м. де мають поставити кандидата для округа малои посѣлости давного княжества шлезійского.

Христіяньско-соціяльне стоваришенье въ округахъ Верингъ и Оттакрингъ оголосило кн. Альойзія Лихтенштайна своимъ кандидатомъ до Думы державнои.

Ческо-моравскіи комитетъ центраьный оголосивъ кандидатами Фандерлика, Мезника, министра Пражака, Зацека, Роскошного, Скопалика и о. Вебера.

Ходять слухи що Старочехи предкладали Молодочехамъ якіись компромись, на пôдставѣ котрого мали сѝ перши достати 15 мандатôвъ до рады державнои, але Молодочехи ôдкинули той компромисъ. Они постановили уложити таку листу кандидатôвъ, щобы зъ Чехъ, Моравы и Шльеска выйшли лишь ихъ кандидаты, а въ радѣ державнôй хотять утворити клюбъ славяньскіи. Видно однакожь, що моравскѝ Чехи не дуже годять ся на проектъ Молодочехôвъ, бо ческій комитетъ на Моравѣ поставивь кандидатами Фандерлика, Межника, Пражака, Гаєка и др., людей якъ разъ противныхъ Молодочехамъ. За то прійде мабуть до союза моравскои партіи селяньскои зъ Молодочехами и теперь ведуть ся переговоры въ сѣй справѣ. Зъ Вѣдня доносять знову, що Цайтгамеръ конферувавъ зъ гр. Таффымъ о становищи Чехôвъ, яке они мають заняти въ новôй палатѣ послôвъ.

Кроника.

— **Послъ** на соймъ, Адамъ Ґолуховскій, скликує выборцѣвъ бôльшихъ посѣлостей, округа Чортковъ-Залѣщики-Борщôвъ-Гусятынъ, на день 8 с. м. до Чорткова, де хоче зложити справозданье посольске.

— **Др. Францъ Гошардъ,** членъ Выдѣлу краєвого, ôдбувъ въ четверъ подробну ревизію шпиталѣвъ краковскихъ.

— **Льосованье приданого.** Дня 26 сѣчня, ôдбуло ся въ заведеню сиротъ Сестръ милосердія, дому св. Казимира у Львовѣ, льосованье приданого зъ фундаціи им. Маркелія Суходольского. Фундація та призначена для дѣвчатъ, зôстаючихъ въ заведеню тôмъ на выхованю. Суму 1.169 зл. 52 кр., выграла Ядвиґа Винницка, урожена въ Городку дня 11 цвѣтня 1874 року.

— **Выйшовъ зъ шинъ** поѣздъ, йдучій зъ Донаі до Парижа. Двайцять кôлькохъ подорожныхъ ôднесло тяжшій ушкодженя, одинъ убитый. Бôльша половина возôвъ розбита.

— **О. Іоанъ Редкевичь,** зрезиґновавъ зъ наданои єму посады катихита дѣвочои школы выдѣловои, а принявъ мѣсце проповѣдника при Архикатедральнои Церкви св. Георгія. Мѣсце катихита при згаданôй школѣ, обнявъ о. Євгеній Гузаръ зъ Завалова.

— **Гôдне наслѣдованя.** Іоанъ гр. Стадницкій, жертвовавъ громадѣ Велике селô, грунтъ и 6000 зл. на заложенье школы народнои. Фондъ сей утвореный черезъ родичѣвъ гр. Стадницкого, черезъ 20 лѣтъ збôльшавъ ся о тôлько, що при невеличкôмъ удѣлѣ громады въ коштахъ удержаня школы, можна єѣ вже теперь въ житье впровадити.

— **Зносины жидôвъ пограничныхъ зъ россійскими властями.** И у насъ лучила ся пригода, котра нагадує въ многôмъ справу Луцкого въ Константинополи. Въ мартѣ, мин. року, утѣкъ зъ постерунку Броды въ Царствѣ польскôмъ, воякъ россійскои сторожи пограничнои, Иванъ Зель, и замешкавъ хвилево въ пограничнôмъ селѣ галицкôмъ Сковєжинѣ. Капитанъ сторожи пограничнои и командантъ постерунку Броды, бар. Н., розъяреный дезерціями, котрѝ за часто лучали ся, порѣшивъ дôстати Зеля якимъ небудь способомъ назадъ въ свои руки. Въ той цѣли порозумѣвъ ся зъ двома галицкими жидами, Як. Моромъ и Беркомъ Шперґльомъ, осѣлыми на границѣ, котрѝ занимали ся торговлею збôжа, мали зносины въ Царствѣ и були добре знанѝ россійскимъ властямъ, та одержавъ ôдъ нихъ приреченье, що доставлять єму Зеля. И справдѣ Моръ и Шперґель выбрались до Сковєжина, ôдпытали дезертира въ корчмѣ и познакомившись зъ нимъ, предложили єму службу въ сусѣднôмъ селѣ. Зель принявъ радо предложенье, а по умовѣ дозволили єму жиды пити, кôлько хоче, на ихъ рахунокъ. Зель ставъ цѣлкомъ пьянымъ. Тогдѣ Моръ и Шперґель при помочи третого жидка, вложили Зеля на вôзъ, наготовленый вже давнѣйше, и ôдъѣхали, сказавши въ корчмѣ, що забирають паробка зô собою. Заразъ за корчмою навернули идъ границѣ и переѣхавши Санъ, станули передъ россійскимъ постерункомъ, де вояки заразъ окружили вôзъ и схопили Зеля. Той побачивши зраду, кинувъ ся на Мора, але вояки здержали єго и ôдставили до касарнѣ. Жандармерія повѣдомлена о тôмъ, зачала слѣдити. Прокураторія въ Ряшевѣ увязнила жидôвъ и обжалувала о злочиньство публичного насильства зъ . 90 з. к., та при розправѣ пôсля вердикту судьѣвъ присяжныхъ, засуджено ихъ на одинъ рôкъ вязницѣ. Сю кару пôдвысшивъ судъ краєвый высшій на ôдкликъ прокураторіи до двохъ лѣтъ. Додати треба, що власти россійскѝ старали ся всѣми способами оборонити жидôвъ, а навѣть той дезертиръ свѣдчивъ въ користь жидôвъ. Слѣдство выказало дуже близькѝ и приятельскѝ зносины пограничныхъ жидôвъ галицкихъ зъ властями россійскими. Мабуть правительство россійске лишь своихъ жидôвъ гонить...

— **Бѣдный народъ** рускій въ Холмщинѣ, небавомъ може буде позбавленый и тои послѣднои религійнои потѣхи, яку по накиненю єму шизмы, находивъ въ католицкихъ костелахъ. Россійскѝ часописи уѣдають вже на те, що бувшѝ уніяты, въ праздники латиньскѝ святкують и ходять молити ся по костелахъ. Щобы тому запобѣгчи *Холмско-Варш. Епар. Вѣстникъ* и *Москоескія Вѣдомости* домагають ся, щобы свята латиньскѝ скасувано и календарь зрôвнано зъ православнымъ. Сподѣвають ся, що якъ то буде переведене, то нарôдъ до костелôвъ не пôйде. Они волять, щобъ скорше по коршмахъ сидѣвъ (якъ вже по части дѣє ся), якъ моливъ ся въ польскѝ свята и по польскихъ костелахъ. Бѣдный нарôдъ!

— **Въ Царствѣ польскôмъ** зарядъ нагляду надъ рѣками Вислою, Нарвою и Бугомъ, выдавъ обѣжникъ до прибережныхъ громадъ, щобы стерегли ся та убезпечили передъ можливою повѣнею на весну. Величезнѝ намети снѣговѝ въ долинахъ згаданыхъ рѣкъ, при наглôй отеплѣ, легко могуть наробити бѣды.

— **Вывôзъ покладкôвъ до Угорщины.** Угорскѝ часописи оголосили данѝ, ôдносячѝ ся до торгу покладками. На оденъ вагонъ ладує ся тамъ 100 сотнарôвъ покладкôвъ, на що треба 144.000 яєць. Въ 1889 р., вывезено зъ Угорщины за границю 128.016 сотнарôвъ метр., т. є. 1280 повныхъ вагонôвъ, або разомъ 185,320.000 штукъ покладкôвъ. На день выносить вывôзъ 504.986 штукъ. Припустивши, що курка знесе на рôкъ найбôльше 150 яєць, то на той величезный вывôзъ, зложило ся ажь 1,228.800 курокъ.

— **Въ Петербурзѣ** зôбрали ся всѣ „попечителѣ" шкôльныхъ округôвъ въ Россіи, на нараду, щобы въ гимназіяхъ завести иншѝ порядки наукъ и иншѝ програмы.

— **Въ оперѣ паризкôй** случивъ ся нещасливый и щасливый заразомъ случай. Пôдчасъ представленя оперетки „La Cigale madrilène" роздавъ ся наразъ перешибаючій крикъ. Одинъ зъ сидячихъ на гальеріи другого поверха, хотѣвъ лѣпше придивити ся комусь и нахиливъ ся такъ надто, що зъ голоснымъ крикомъ упавъ на долину, ударивши ся о парапетъ гальеріи першого поверха, а опôсля о порожне крѣсло партерове. Подвôйный сей ударъ спасъ єму житье; и скôнчило ся лишень на потовченю. Нещасливый и щасливый бувъ той, кто упавъ, нещасливый, бо упавъ, щасливый, бо ся не забивъ.

Вѣсти епархіяльнѝ.

Аеп. Львôвска.

Архієрейску грамоту похвальну въ правомъ уживаня експозиторій крилошаньскихъ одержавъ о. Алекс. Острожиньскій, капелянъ войсковый I кл. въ Ярославли.

Еп. Перемыска.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 15 цвѣтня с. р. выставленѝ: Башня, дек. любачѣвского; Судова Вишня, дек. судово-вишеньского; Тирява сôльна, дек. лѣського;— еп. консисторія розписала до ч. 357 конкурсъ на посаду катихита при рускôй ґимназіи въ Перемышли зъ платнею етатовою 500 злр. и додаткомъ активальнымъ 250 злр. рôчно; поданя вносити треба черезъ зверхнѝ власти до президіи краєвои Рады шкôльнои по конець лютого с. р.

Кан. институованѝ оо.: Олимпъ Поляньскій на Юрôвцѣ, дек. сянôцкого, Левъ Саноцкій на Мякишь новый, дек. ярославского.

Завѣдательства одержали оо.: Мих. Попель въ Гочевѣ, дек. балигородского, Алексій Хтѣй въ Щутковѣ, дек. любачѣвского.

Еп. консисторія ôднеслась до намѣстництва що до згоды на кан. институцію запрезентованыхъ оо.: Григ. Макара на Угерцѣ минеральнѝ, Стеф. Сапруна на Кречовичѣ, дек. канчуцкого.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень, 5 лютого. *Vaterland* запевняє, що Гогенвартъ освѣдчивъ, що пріиме въ Краинѣ кандидатуру Кандіи. Округъ, въ котрôмъ має кандидовати, єще не означеный, понеже до теперь не означено єще листы кандидатôвъ.

Вѣдень 4. лютого. Є. В. Цѣсарь выѣхавъ вчера до Пешту. Речинець повороту не єсть до теперь означеный.

Вѣдень 4 лютого. Найдостойнѣйшій Архикнязь Францъ д'Естъ передъ ôдъѣздомъ своимъ зложивъ довшу визиту Лобанови.

Берлинъ *Nationalzeitung* уважає поголоски о димисіи Висмана за безпôдставнѝ.

Римъ, 4 лютого. Вчера рознесли ся вѣсти, що король ôддасть президентуру габинету Zanardell-ови. Вѣсть та єсть безпôдставна до теперь бо не зробивъ король найменшого въ тôй мѣрѣ постановленя.

Опорто 4 лютого. Два пôдофицеры старали ся дня 31 с. м. пôдбурити ôддѣлы маринарки, були однакъ выслѣдженѝ и увязненѝ. При ворохобнику *Santos Bardoso* знайдено дуже важнѝ письма.

Торгъ збôжемъ.

4 лютого	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	7.——8.15	7.——7.85	6.70—7.35	7.10—8.30
Жито	5.80—6.35	5.75—6.20	5.60—5.85	6.——6.45
Ячмѣнь	6.——6.75	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Овесъ	6.——6.40	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ одъ —·— до —·— зл.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Зѣлье Др. Себурґера, тое надзвычайно розширене средство, есть рôвно яко попередне скуточне противъ кашлю, хрипки, катару и иншихъ слабостей грудныхъ. Цѣна пуделка 20 кр.

Максимиліянъ Бешлоссъ

лѣкарь и акушеръ,

по шестилѣтнôй практицѣ въ публичнôмъ шпиталю лѣчить всякй хоробы входячй въ закресъ медицины, хирургіи и акушеріи специяльно же хоробы невѣстъ.

Мешкае и ординуе при улици Жолкôвской ч. 29.

SANS RIVAL MAGASIN GORSET DE PARIS

у Львовѣ Пляць Галицкій ч. 15.

въ гмаху Банку гипотечного поручае правдивй паризкй **Горсеты дамскй** фишбиновй найновшого фасону теперѣшного сезону зô Штутгарту въ долгимъ стономъ и короткимъ бедромъ по 4, 6. 6, 8 зр. à la Sirène C. P. à 3·30, 4·50, 5·—, 6·50, — noveauses Corset Stefanie 3·50, 4·—, 5·—, Brykle на 5 гузиковъ. Corset Kirass 36—38—40 цтм, довгій, франц. нитяный Дрелихъ à 3, 3·50, 4, 5, 6 — Corset Panzer 34—36 цтм. довгій франц. нитяный Дрелихъ à 2·50, 3, 4, 5.

Всякй замовленя выконуе ся на мѣру. Старй горсеты принимае ся до направы и до чищеня.

Всякй замовленя зъ провинціи выконують ся якъ найскорше.

✠ КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ ✠

на рôкъ 1891,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить кальендаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылае

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛѢТЫНЬСКІЙ,

у Львѣ, Валова 14,

franco за надôсланьемъ **50** кр. а- в.

Найдешевшою

и найздоровшою кормою есть

Макаронъ италійскій

выробляный въ найлучшôмъ родѣ въ фабрицѣ макарону

М. Грибиньскои и Сп.

у Львовѣ, улиця Пекарска, ч. 13.

При замовленяхъ додае фабрика 1 еґземпларь брошурки, мѣстячои въ собѣ „Зôбранье 50-ать практичнихъ приписôвъ“ до робленя розличныхъ нотравъ зъ макарону

Новôсть!

Вебы чисто льнянй 30-лѣтнои вытревалости, довгота штуки 60 лôктей и ширина 88 смт., цѣна ôдъ 22 злр. и высше поручае **Перша краева фабрика ткацка у Львовѣ,** ул. Академицка ч. 2. **Краковъ,** улиця Славковска ч. 1, **Тернополь,** ул. Ґимназіальна ч. 30.

Пробки на жаданье дармо и franco. (A)

Единымъ ратункомъ

ДЛЯ ХУДОБЫ

въ часѣ давленя въ горлѣ есть

Природъ ґумовый

котрый поручае дешевше якъ всюда спеціяльный маґазинъ выробôвъ ґумовыхъ

Р. КРИММЕРА

у Львовѣ „Готель французскій“.

ТАРТАКЪ ПАРОВЫЙ

и фабрика паркетôвъ

фирмы

РАЙНГОЛЬДЪ и БУБЕРЪ

въ Гвоздѣ п. Надвôрна, стація желѣзнои дороги Станиславôвъ, **контора и складъ у Львовѣ ул. Косцюшки ч. 3,** поручае свои выробы **дощинокъ дубовыхъ и паркетôвъ** въ великôмъ выборѣ по найбôльше умѣреныхъ цѣнахъ Franco до кождои стаціи **желѣзнои дороги,** пôдъ порукою цѣлковитои сухости матеріялу и старанного выконаня. Цѣнники иллюстр. gratis и Franco.

Торговля основана въ р. 1789.

Цѣлкомъ свѣжій транспортъ

ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОИ

одержала и поручае торговля

Фридриха Шубута

у Львовѣ

Ринокъ ч. 45

Цѣнники докладнй безплатнй и оплатно.

найлѣпшій, бо власного выробу

Буліонъ

заряду **Двора Лапшинъ**

п. Бережаны: кильо

№ 00 зъ труфлями 7 зр. 50 к.

„ I доскональый 6 „ 50 „

„ II знаменитый 5 „ 50 „

Буліонъ сей, узнаный найбôльшими повагами лѣкарскими за найлѣпшій, заступае и перевысшае всякй мясній екстракты заграничнй.

Въ торговляхъ лишень въ формахъ **пôдковы зъ крестомъ** спродають сей буліонъ

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ,** лѣчить всякй слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячй.

Торфъ прасованый

въ полѣнахъ.

Найтаньшій опалъ за 7 зл. 56 кр. за 20 сотнарôвъ зъ доставою до дому въ прооть зъ Дублянъ, фѣра мѣстить 40 мѣшкôвъ

Замовленя пріймае гандель

Іоана Важного,

Чарнецкого, ч. 2.

Увага. Понеже великій наплывъ замовлень, прошу вчасно замавляти.

Іоанъ Важный

поручае свою богато заосмотрену торговлю **гербаты россійскои „Попова“** и товарôвъ корѣнныхъ, неменше **вина, водъ минеральныхъ, масла десерового** и т. д. Спеціяльно уряджена **комната до снѣдань,** где для выгоды Вп. Публики можна дôстати горячй стравы.

На складѣ удержуе такожь дерево опалове и углье.

Полотна льнянй Корчиньскй

и иннй выробы

найтервальшй и найдешевшй.

Прôбки franco.

Вл. Ґонетъ,

въ Корчинѣ коло Кросна.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикаръ у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручае знанй зъ доброты своеи и письмами узнаня надгородженй средства курацiйнй, а перше всего:

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Подяка. Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь въ мѣсци.

Честный Пане!

Кôлька тыжнѣвъ тревающій коклюшъ, вычерпавъ вже бувъ всѣ силы трилѣтнои моеи дитины. Я робивъ все, що менѣ раджено—но все на дармо. Напады кашлю були такъ частй и такъ сильнй, що встрясали цѣлымъ организмомъ бѣднои дитины и спонуковали чувати при ней якъ день, такъ нôчь. По кождôмъ такôмъ атаку наступало довге ôддѣлюванье флеґмы, страшне для дивлячихъ ся на муки слабои дитины.

Въ анонсахъ „Литыньского Кальендарь Здоровля“ вычитавъ я о сиропѣ коклюшевôмъ и уживъ средства того, котре вже по кôлькаразовôмъ ужитю зменшило напады кашлю, а флеґма зъ легкостію ôддѣляти ся стала. По ужитю двохъ фляшочокъ навѣть и слѣды коклюша уступили. На пôднесенье заслугуе такожь тое, що дитина охотно дуже заживала тое средство задля приемного смаку тогожь.

Прошу приняти горячу подяку ôдъ ôтця, котрому уздоровили Вы дитину а заразомъ прошу тую подяку розпространити на корысть терпячои людскости. Зôстаю зъ вдячностію и поважаньемъ Юлій Крейссъ ц. к. надпоручникъ и офицеръ економичный въ шпиталю гарнизоновôмъ у Львовѣ. Львôвъ, 1 Марця 1890.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, вирабляе фабрика выробôвъ гиґiенично - диететичныхъ **Льеопольда Литиньского** у Львовѣ, и высылае щоденно свѣжій на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ есть найлѣпшымъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчыхъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.